

a vůbec osoby, jichž výdělek nepřesahuje obyčejnou denní mzdu, dlužno kolkovati kolkem 15 kr. (p. s. 116 ad *a* a *b* popl. z. a výnos min. fin. ze dne 8. dubna 1855 č. 4659). Vysvědčení o mravech, která vyhotovují se v téže listině s vysvědčením chudoby, jakož i vysvědčení o mravech oněch osob, jež se nabízejí nalezenec v opatrování vzíti, jsou poplatku prosta (p. s. 117 ad *a* a *c* popl. z.).

Vysvědčení o způsobilosti k manželství.

O kolkování vysvědčení a podání ve věcech manželských vydalo ministerstvo financí ku zvláštnímu dotazu toto prohlášení: Vysvědčení o způsobilosti k manželství, jež vydávají okresní hejtmanství zdejší příslušníkům za účelem uzavření sňatku v cizině, buďtež opatřena dle pol. s. 116 lit. *a*, *aa* zák. ze dne 13. prosince 1862 kolkem 1 zl. z prvního a 50 kr. z každého archu následujícího. Vydává-li takové vysvědčení úřad obecní, podléhá dle pol. s. 116 lit. *a*, *bb* cit. z. kolku 50 kr. z každého archu. Žádosti podané u politických úřadů (okresního hejtmanství, magistrátu) za vystavení takového vysvědčení, za prominutí překážky manželství neb ohlášek, jakož i žádosti za opravu matriky podléhají dle pol. s. 43 *a*, č. 2 cit. zák. kolku 50 kr. z každého archu. Žádost za změnu jména budiž dle pol. s. 43 lit. *c* č. 1 opatřena kolkem na prvním archu 5 zl., na každém archu následujícím pak kolkem 50 kr. Spojí-li žadatel v témže podání více žádostí, budiž použito na prvním archu vyššího kolku na některou z těchto žádostí připadajícího. Osobního osvobození od zmíněných kolkových poplatků pro chudobu dovolávati se nelze. Podání k biskupským ordinariátům nebo konsistořím, kteréž nenáleží mezi úřady a ústavy jmenované v pol. s. 43, jsou od kolku osvobozena, pokud týkají se výhradně předmětu náležejícího před forum těchto ordinariátů a konsistoří.

Vysvědčení o žití.

I. Pojem.

Vysvědčení o žití jsou ona úřední potvrzení, jimiž se prokazuje, že určitá osoba žije a v určitém místě bydlí. Takováto vysvědčení vydávají se k rozmanitým účelům, zejména přivádí-li určitá osoba nějaký nárok ku platnosti, kterýž jí vzešel pouze pro osobnost její (ad personam), ku př. je-li podmíněn požitok jistého příjmu (ku př. důchodu neboli renty, příspěvku podpůrného, výživy, vybírání úroků a t. d.) průkazem, že osoba k požitku onomu oprávněná ještě na živu jest.

II. Příslušnost.

Příslušným vydávati vysvědčení o žití jest:

1. představený obce a duchovní správce; tito smějí však za vlastní zodpovědnosti a s povinností k případné náhradě škody dáti jen oněm osobám potvrzení o žití a o pobytu jejich, jež notoricky (t. j. veřejně známým způsobem) na živu jsou a skutečně též zdržují se v obci dotýčné, pokud se týká v příslušném okrese farním (výn. min. sprav. ze dne 21. března 1872 č. 4110; »Zeitschrift für Verw.«, roč. V. č. 15, str. 60).

2. notáři; vysvědčení o žití má notář vydati jen tehdy, když osoba, jejíž žití potvrzeno býti má, jemu osobně je známa nebo dosvědčena mu totožnost její dvěma svědky. Ověření toho v prvopisu vydané musí obsahovati potvrzení, že ona strana, jejíž žití se vysvědčuje, osobně se před notáře dostavila, dále musí obsahovati den, měsíc a rok a dle požádání